

Tracy Gulovsen & Renate Potter

Mary Morris, er zijn niet genoeg woorden om jou te bedanken.
Dit boek zou er niet gekomen zijn zonder jouw inzet voor Ellie en haar verhalen.

Dank je wel mijn liefste, mijn kinderen en mijn mama voor jullie steun
en aanmoediging. Dikke zoen!

Enorme dank aan Clavis Publishing om mij deze kans te geven.

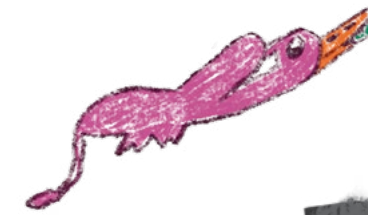
Veel liefs ook voor Renate Potter. Dank je voor je geduld,
je luisterend oor en je prachtige illustraties.

Een groot applaus voor de Collaborasaurus Kids, die hebben geholpen
om de cover zo geweldig te maken: Hazel en Neil Morris, Ione Sommer,
Elias en Finnegan Heine, en Joep en Fleur van Dun.

Hazel, bedankt voor het luisteren naar Ellies allereerste verhaal.

Ten slotte een grote dankjewel aan mijn gevoeligheidslezers Amy Hollstrom
en Stephanie Upton. Jullie toewijding aan jullie beroep en aan de kinderen
die jullie begeleiden is indrukwekkend en maakt me nederig.

Tracy Gulovsen

DINO'S voor DYLAN

Tekst: Tracy Gulovsen / Illustraties: Renate Potter

Dino's voor Dylan

© 2024 Clavis Publishing Inc., New York

© 2024 voor het Nederlandse taalgebied: Clavis Uitgeverij, Hasselt – Amsterdam – New York

Vertaling uit het Engels: Clavis Uitgeverij

Oorspronkelijke titel: *Dinosaurs for Dylan*

Oorspronkelijke uitgever: Clavis Publishing Inc., New York

Trefw.: vriendschap, gevoelens

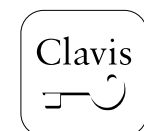
NUR 273

ISBN 978 90 448 5238 7

D/2024/4124/079

Alle rechten voorbehouden

www.clavisbooks.com

Ellie zit aan de keukentafel. Ze maakt een tekening terwijl pap kookt.

‘Pap, hoe schrijf je **duplodukus**?’ vraagt ze.

Pap fronst zijn voorhoofd. ‘**Duplo**-wat?’

‘**Duplodukus**,’ herhaalt Ellie. ‘Je weet wel, de dinosaurus.’

‘O, **diplocus**,’ zegt pap. ‘**D-I-P-L** ... Wacht, waarom wil je dat weten?’

Ellie glimlacht. ‘Ik maak een tekening voor Dylan.’

Ik wil dat hij mijn vriend wordt. Hij vindt dino’s heel leuk.’

‘Goed idee,’ zegt pap. ‘Zit Dylan bij je in de klas?’

Ellie haalt haar schouders op. ‘Soms.’

Pap draait zich om en kijkt Ellie aan. ‘Soms?’ vraagt hij.
‘Ja,’ knikt Ellie. ‘Soms gaat hij naar het snoezelhoekje met juf Lynn.’
‘Snoezelhoekje? Wat is dat?’ vraagt papa,
die binnenkomt en helpt met de tafel te dekken.
‘Een plaats waar je naartoe kunt gaan als je eventjes moet rusten,’ vertelt Ellie.
Papa kijkt pap met opgetrokken wenkbrauwen aan.
‘Is dat een plaats waar je naartoe gaat om te kalmeren
als je een beetje onrustig of boos bent?’ vraagt pap.
Ellie knikt. ‘Soms schreeuwt Dylan en gooit hij met speelgoed.
Juf Anne zegt dat je dat niet mag doen, want het is niet veilig.
Dus wanneer Dylan boos wordt, gaat hij naar het snoezelhoekje met juf Lynn.’
Papa knikt. ‘Je juf heeft gelijk, Ellie. Met speelgoed gooien is niet veilig.’
‘Dat weet ik wel, papa!’ zucht Ellie.